

Jørgen Berthelsen: Det her foreliggende Lovforslag gaar ud paa en Forlængelse af Gyldigheden af en eksisterende midlertidig Lov. Efter Bemærkningerne til Lovforslaget og efter de af den højtærede Minister fremsatte Udtalelser vil det vistnok være alle klart, at den Tid, vi for Øjeblikket er inde i, vist er — for ikke at bruge stærke Udtryk — i allerhøjeste Grad uheldig til at foretage en Revision af den almindelige Lovgivning paa dette Omraade. Jeg skal uden nærmere Motivering i øvrigt paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse og hurtig Fremme, som det foreligger.

Poul Rasmusen: Ved en Lov af 1914 blev der truffet visse Bestemmelser til Beskyttelse af de vandførende Lag og til Hindring af, at det Vand, der skulde benyttes til Drikkevand her i København, blev forurennet. Man havde, da denne Lov blev vedtaget, for Øje, at man mulig vilde kunne naa til en samlet Ordning af de herhen hørende Forhold i Løbet af en ganske kort Tid, og man gav derfor Loven en kort Varighed. Det har imidlertid paa Grund af Omstændighederne vist sig ugørligt at opnaa en saadan Ordning, og derfor gaar dette Lovforslag ud paa, at der gives den nævnte Lov en yderligere Varighed af 2 Aar. Idet jeg i øvrigt henviser til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) og mig under Behandlingen af Sagen i 1914, skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling,
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bidrag af Skibsfarten til Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1027).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal have den Ære til dette høje Ting at anbefale et af Folketinget vedtaget Lovforslag om Bidrag af Skibsfarten til Foranstalt-

ninger i Anledning af Dyrtiden. Vedtagelsen i Folketinget er sket næsten enstemmig, idet dog et Parti i Tinget afholdt sig fra at stemme. Stillingen i Folketinget kan vistnok karakteriseres saaledes, at det store overvejende Flertal, bestaaende af tre Partier, har givet sin Tilslutning til den Tanke, at de forhøjede Fragter nødvendiggør, at der af Skibsfarten opkræves et maanedligt Bidrag til Modvirkning af de farligste af Følgerne ved Fragtforhøjelsen; men at der indenfor disse tre Partier har været forskellige Meninger om den Form, hvorunder dette Bidrag skulde erlægges. Det fjerde Parti tog Stilling imod Lovforslaget. Men selve Tanken fremkommer altsaa fra Folketinget med den Vægt, som ligger deri, at Partier, der tæller langt over hundrede af Folketingets Medlemmer, har givet den deres Tilslutning.

Det er, forekommer det mig, ikke besynderligt, at Folketingets Flertal har stillet sig saaledes. Fragtproblemet har jo over hele Verden gjort det nødvendigt for Lovgivningsmagten, for Statsmagten, at beskæftige sig dermed. De stigende Fragter, som var blevet en Følge af Tvangsindspærringen af en Del af Landenes Handelsflaade, Rekvitioner til Krigsbrug eller anden Statsbrug af en anden Del deraf, de længere Rejser, som Handelsflaaden maatte foretage for at besørge Varer, og de længere Ophold, som Skibene paa Grund af forskellige Foranstaltninger af de krigsførende Magter blev tvunget til under disse Rejser, alt dette bevirkede den Indskrænkning i Tonnagen og de Vanskeligheder for denne, som medførte nødvendigvis stigende Fragter. Rundt om i Verden har denne Fragtstigning voldt Samfundene betydelige Vanskeligheder. Alleerede paa et meget tidligt Tidspunkt af Krigen, da Fragterne ikke havde naaet den Højde, som de har nu, opstod der i England langvarige Debatter saavel i Offentligheden som indenfor Parlamentet om Midler til at hindre en vedvarende Fragtstigning. Det engelske Rige har tumlet med mangfoldige Midler til at søge Faren imødegaaet. Fragterne er under alle disse Overvejelser steget yderligere, og det er ikke mere end et Par Maaneder siden, at en stor engelsk Skibsreder, der bærer et politisk Navn — jeg tror, det er den nuværende engelske Handelsministers Fader — Mr. Runciman, anvendte det Udtryk, at de nuværende høje Fragter var en Forbrydelse. Jeg har sagt, at denne Udtalelse ønsker jeg ikke at gentage her i Rigsdagen, ikke i et lille Land, hvis Indflydelse